

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 5Sžfk/34/2017
Identifikačné číslo spisu: 1015201249
Dátum vydania rozhodnutia: 29.06.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Petra Příbelská
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:1015201249.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky, v právnej veci žalobcu: Technická univerzita v Košiciach, so sídlom Letná 9, Košice, IČO: 00 397 610, právne zastúpený: Winton s.r.o., advokátska kancelária so sídlom Dunajská 48, Bratislava, v mene ktorej koná V., proti žalovanému: 1. Výskumná agentúra, so sídlom Hanulova 5/B, Bratislava, 2. Ministerstvo školstva, vedy, výskumu a športu Slovenskej republiky, so sídlom Stromová 1, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti Správy o zistenej nezrovnalosti č. N21501048/S01 zo dňa 5. júna 2015 a Žiadosti o vrátenie finančných prostriedkov č. 26220120060/Z03 zo dňa 5. júna 2015, rozhodujúc o kasačnej sťažnosti žalobcu (sťažovateľa) proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave č.k. 2S/166/2015-192 zo dňa 12. decembra 2016, takto

rozhodol:

- I. Najvyšší súd Slovenskej republiky návrh na priznanie odkladného účinku kasačnej sťažnosti z a m i e t a.
- II. Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť proti právoplatnému uzneseniu Krajského súdu v Bratislave č.k. 2S/166/2015-192 zo dňa 12.12.2016 z a m i e t a.
- III. Účastníkom nárok na náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) uznesením č.k. 2S/166/2015-192 zo dňa 12.12.2016 postupom podľa § 98 ods. 1 písm. g/ zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok (ďalej len „S.s.p.“) odmietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti Správy o zistenej nezrovnalosti č. N21501048/S01 a Žiadosti o vrátenie finančných prostriedkov č. 26220120060/Z03 obe zo dňa 05.06.2015, týkajúcich sa projektu 26220120060 „Centrum výskumu riadenia technických, environmentálnych a humanitných rizík pre trvalý rozvoj produkcie a výrobkov v strojárstve“, na financovanie ktorého žalobca uzavrel dňa 12.07.2010 ako prijímateľ so žalovaným 2. v zastúpení žalovaného 1. ako poskytovateľom zmluvu o poskytnutí nenávratného finančného príspevku (ďalej len „zmluva o NFP“) na realizáciu aktivít projektu. O trovách konania rozhodol s poukazom na § 170 písm. a) S.s.p. tak, že žiadnemu z účastníkov konania ich náhradu nepriznal. Zároveň podľa § 11 ods. 3 veta tretia zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch vrátil žalobcovi krátený súdny poplatok vo výške 63,30 €.

2. Z odôvodnenia uznesenia krajského súdu vyplýva, že žalobca dňa 12.07.2010 uzavrel so žalovaným 1. zmluvu o NFP č. 067/2010/2.1/OPVáV podľa § 269 ods. 2 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník, v zmysle § 15 ods. 1 zákona č. 528/2008 Z.z. o pomoci a podpore poskytovanej z fondov Európskej únie (ďalej len „zákon č. 528/2008 Z.z.“) a v zmysle § 20 ods. 2 zákona č. 523/2004 Z.z. o rozpočtových pravidlách verejnej správy a o zmene a doplnení niektorých zákonov. V súlade s touto zmluvou bol žalobcovi poskytnutý nenávratný finančný príspevok na účely realizácie projektu „Centrum výskumu riadenia technických, environmentálnych a humanitných rizík pre trvalý rozvoj produkcie a výrobkov v strojárstve“, ITMS kód projektu 26220120060. V súvislosti s realizáciou tohto projektu žalobca vyhlásil spoločné verejné obstarávanie na predmet zákazky „Nové technológie pre pracoviská Strojníckej fakulty Technickej univerzity v Košiciach v rámci Operačného programu Výskum a vývoj“ postupom užšej súťaže pri zadávaní nadlimitnej zákazky. Žalovaný 1. a 2. v priebehu verejného obstarávania uskutočnili overovania/kontrolu postupu obstarávania a odsúhlasili jednotlivé dokumenty žalobcu súvisiace s verejným obstarávaním na túto zákazku. Na základe výsledkov verejného obstarávania žalobca uzavrel zmluvu o dielo č. KE/OD/2010/40 zo dňa 03.12.2010 so spoločnosťou AutoCont SK a.s. Listom doručeným žalobcovi dňa 09.06.2015 bola žalobcovi doručená správa a žiadosť, na podklade ktorých žalovaný 1. žiadal o vrátenie časti poskytnutých finančných prostriedkov, keď celkovú sumu nezrovnalosti vyčíslil na sumu 567 727,98 €. Žalobca namietal, že napadnutými rozhodnutiami ako aj postupom žalovaného 1. a 2., ktorý predchádzal ich vydaniu, bol porušený najmä zákon č. 528/2008 Z.z. a zároveň nimi došlo k zásahu do práv vyplývajúcich zo zmluvy o NFP. Na základe uvedených rozhodnutí je žalobca nútený vrátiť príspevok vo výške 25 % z výdavkov, ktoré boli zo strany žalovaného 1. a 2. uznané za oprávnené a uhradené na zákazku. V rámci predmetných rozhodnutí žalovaný 1. a 2. svojvoľne zmenili svoj právny názor na priebeh verejného obstarávania vo vzťahu k zákazke a vytkli žalobcovi také nedostatky vo verejnom obstarávaní, ktoré pred vykonanou kontrolou sami schválili. Uvedený postup považoval žalobca za retroaktívny narušajúci právnu istotu a legitímne očakávanie. Žalobca napadnuté rozhodnutia považoval taktiež za nezákonné pre ich nepreskúmateľnosť, nesprávne zistenie skutkového stavu a nesprávne právne posúdenie veci.

3. Krajský súd po preskúmaní podmienok prípustnosti súdneho prieskumu napadnutej správy a žiadosti, dospel k záveru, že žaloba smeruje proti opatreniam predbežnej povahy, ktoré nemohli mať za následok ujmu na subjektívnych právach žalobcu. Poukazujúc na skutočnosť, že žaloba bola podaná za účinnosti zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku, pričom v priebehu súdneho konania (dňa 01.07.2016) nadobudol účinnosť zákon č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok (ďalej len „S.s.p.“) mal za to, že oba zákony obdobne upravujú otázky vymedzenia rozsahu rozhodnutí správnych orgánov, ktoré podliehajú súdnemu prieskumu na návrh účastníka správneho konania. Uviedol, že zmluvné strany zmluvy o NFP sú principiálne v rovnom postavení a preto nemožno úkony jednej zo zmluvných strán (žalovaného 1.) pri uplatňovaní zmluvných oprávnení voči druhej zmluvnej strane (žalobcovi) považovať za rozhodnutia či opatrenia orgánu verejnej správy, ktoré by mal správny sud právomoc preskúmať na základe správnej žaloby tej zmluvnej strany, ktorej sú určené. Práva a povinnosti poskytovateľa i prijímateľa NFP upravuje najmä zákon č. 528/2008 Z. z., ktorý okrem iného určuje aj postup riadiaceho orgánu pri porušení pravidiel a postupov verejného obstarávania zo strany prijímateľa príspevku (§27a). Žalovaný ako riadiaci orgán pri uplatňovaní právomoci zverených mu uvedeným zákonom v prípade zistenia porušenia pravidiel pri verejnom obstarávaní vystupuje vo vzťahu k prijímateľovi príspevku v pozícii správneho orgánu, je teda voči nemu vo vrchnostenskom postavení a na základe zákona je oprávnený rozhodovať o jeho právach a povinnostiach. Ustanovenie § 27a ods. 4 zákona č. 528/2008 Z.z. explicitne rieši situáciu, keď riadiaci orgán zistí porušenie postupov vo verejnom obstarávaní a toto porušenie mohlo mať vplyv na výsledok verejného obstarávania. V tejto situácii riadiaci orgán môže vyzvať prijímateľa na vrátenie poskytnutého príspevku. Ak tak urobí, je na prijímateľovi, či žiadosť rešpektuje a príspevok vráti. V tomto štádiu riešenia finančnej nezrovnalosti sa na postup riadiaceho orgánu nevzťahuje správny poriadok a preto výzva na vrátenie poskytnutého príspevku nemusí mať formu a náležitosti rozhodnutia podľa § 47 správneho poriadku. V prípade, že prijímateľ výzve nevyhoví, vydá riadiaci orgán v konaní podľa správneho poriadku rozhodnutie, ktorým zaviazá prijímateľa vrátiť 1,5 násobok sumy uvedenej vo výzve, najviac 100% poskytnutého príspevku (§27a ods. 5 zákona č. 528/2008 Z.z.) Krajský súd vyslovil názor, že správu a na ňu nadväzujúcu žiadosť je podľa ich obsahu nutné považovať za postup podľa § 27a ods. 4 zákona č. 528/2008 Z.z., teda za výzvu

na dobrovoľné vrátenie časti poskytnutého príspevku. Ide o opatrenia orgánu verejnej správy, ktoré sami o sebe nemajú za následok založenie, zmenu, zrušenie alebo deklaráciu práv, právom chránených záujmov, alebo povinností žalobcu ani sa ich priamo nedotýkajú s tým, že slúžia ako podklad a zároveň podmienka pre ďalší postup riadiaceho orgánu.

4. Proti tomuto uzneseniu podal žalobca (sťažovateľ) kasačnú sťažnosť, ktorou sa domáhal, aby kasačný súd napadnuté uznesenie zrušil a vec vrátil krajskému súdu na ďalšie konanie. Sťažovateľ mal za to, že krajský súd rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci a podanú žalobu odmietol nezákonne. Podľa názoru sťažovateľa odňatím už prijatej podpory je dotknuté jeho právo garantované Ústavou SR a síce právo podnikat' a vykonávať inú zárobkovú činnosť podľa čl. 35 Ústavy SR. Zdôraznil, že pokiaľ pomoc a podpora bola v súlade s rozhodnutím príslušného orgánu už poskytnutá a následne dochádza k jej odňatiu, bezpochyby ide o zásah do práv sťažovateľa ako prijímateľa pomoci a podpory. Poukazujúc na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 3Sžp/5/2011 zo dňa 11.10.2011 mal za to, že Správa o zistenej nezrovnalosti je síce aj výsledkom kontroly súladu postupu sťažovateľa, ale táto správa súčasne obsahuje aj autoritatívne stanovenie korekcie vo forme vyčíslenia nezrovnalosti podľa § 26 ods. 10 zákona č. 528/2008 Z.z. Sťažovateľ nesúhlasil s argumentáciou žalovaného, že by postup podľa § 27a ods. 4 zákona č. 528/2008 Z.z. nemohol vyvolať dôsledky v právnej sfére žalobcu analogické ako pri rozhodnutiach podľa § 27a ods. 3 a 5 zákona č. 528/2008 Z.z. Nárok žalovaného voči sťažovateľovi a tomu zodpovedajúca povinnosť sťažovateľa na vrátenie 25% výšky poskytnutého NFP však vzniká už vydaním Správy o zistenej nezrovnalosti, a nie až vydaním rozhodnutia podľa § 27a ods. 3 a 5 zákona č. 528/2008 Z.z. Podľa názoru sťažovateľa nemožno súhlasiť s tým, že pri Správe o zistenej nezrovnalosti a Žiadosti o vrátenie príspevku ide len o akúsi „výzvu na dobrovoľné plnenie“, ktorá je bez sankčných následkov pre sťažovateľa, nakoľko neuhradením korekcie podľa Správy a na základe Žiadosti nastupujú zo zákona č. 528/2008 Z.z. závažné právne následky v pozícii žalobcu. V súvislosti s uznesením Najvyššieho súdu SR sp.zn. 4Sžf/56/2015 zo dňa 08.06.2015, na ktoré sa odvolával krajský súd uviedol, že právny názor v ňom vyslovený je v priamom rozpore s uznesením Najvyššieho súdu SR sp.zn.5Sžf/26/2014 zo dňa 28.4.2016, kde v analogickej právnej veci Najvyšší súd SR rozhodol tak, že možnosť súdneho prieskumu správy o zistenej nezrovnalosti výslovne potvrdil. Zároveň žiadal, aby kasačný súd priznal podľa § 447 ods. 1 S.s.p. kasačnej sťažnosti odkladný účinok. Žiadosť odôvodnil tým, že vykonaním korekcie na NFP vo výške 25% mu hrozí závažná ujma spočívajúca v povinnosti vrátiť časť NFP vo výške 567 727,98 €, napriek existencii nezákonného opatrenia žalovaného, čo môže byť pre sťažovateľa ako verejnú vysokú školu aj pri existencii ďalších uložených sankcií v iných projektoch likvidačné.

5. Žalovaný 1. vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti uviedol, že Správa o zistenej nezrovnalosti neobsahuje explicitné a autoritatívne stanovenie korekcie. V prípade, ak sťažovateľ neuhradí sumu uvedenú v Žiadosti o vrátenie NFP nezakladá to jej vynútiteľnosť. Mal za to, že v rámci správneho konania môže dôjsť k tomu, že sa nepotvrdia zistenia uvedené v Správe a Žiadosti, resp. bude vyvozený iný dôsledok. V danom prípade je evidentné, že ide o výzvu informatívneho charakteru na dobrovoľné vrátenie časti príspevku, ktorá nezasahuje do právnej sféry sťažovateľa. Pokiaľ sťažovateľ dobrovoľne nesplní to, čo je uvedené v žiadosti, žalovaný 2. síce postúpi vec na správne konanie, avšak to neznamená, že sa bude automaticky zvyšovať sankcia. Výška korekcie, ktorá je uvedená v Žiadosti nie je vynútiteľná, ani nie je konečná a pochybenie uvedené v Správe nie je pre riadiaci orgán ani pre Úrad pre verejné obstarávanie záväzné. Zároveň poukázal na § 14 ods. 18 zákona č. 528/2008 Z.z., podľa ktorého rozhodnutia vydané v konaní podľa druhej časti tohto zákona nie sú preskúmateľné súdom. Správa, ktorej súčasťou je stanovenie a vyčíslenie korekcie je vydaná podľa § 26 ods. 10 zákona č. 528/2008 Z.z., teda druhej časti tohto zákona a teda nie je preskúmateľná súdom. S poukazom na uvedené mal za to, že Správa a Žiadosť nie sú materiálne vykonateľné a uvedené dokumenty v konečnom dôsledku neohrozujú práva a oprávnené záujmy sťažovateľa, keďže nejde o rozhodnutia, ktoré sú preskúmateľné súdom. S poukazom na uvedené žiadal, aby kasačný súd kasačnú sťažnosť podľa § 461 S.s.p. zamietol.

6. Žalovaný 2. vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti poukazujúc na ustanovenie § 7 písm. e/ S.s.p., mal za to, že napadnuté rozhodnutia nemôžu nijakým z uvedených spôsobov reálne zasiahnuť do práv a oprávnených záujmov sťažovateľa a ani mu spôsobiť ujmu na jeho subjektívnych právach. Právne

postavenie sťažovateľa sa v ich dôsledku nemení a napadnuté rozhodnutia slúžia len ako podklad pre ďalšie konanie žalovaných. Sťažovateľ v tomto štádiu riešenia nezrovnalosti nečelí právnej povinnosti vrátiť časť NFP, pretože správne konanie, v ktorom má byť o tejto povinnosti rozhodnuté, začaté nebolo a či ho bude možné začať, závisí od toho, či budú splnené všetky podmienky v zmysle § 27a ods. 3 zákona č. 528/2008 Z.z. Podanie žaloby o preskúmanie zákonnosti v čase vypracovania a odoslania Správy a Žiadosti je predčasné, pretože ku dňu jej podania neexistuje právoplatné správne rozhodnutie o vrátení finančných prostriedkov podľa § 27a ods. 2 zákona č. 528/2008 Z.z. Až na základe právoplatného a vykonateľného rozhodnutia vydaného v správnom konaní podľa § 27a ods. 3 zákona č. 528/2008 Z.z. bude sťažovateľ povinný vrátiť finančné prostriedky v lehote uloženej v tomto rozhodnutí a až toto rozhodnutie je spôsobilé zasiahnuť do subjektívnych práv sťažovateľa, a teda bude preskúmateľné aj v rámci správneho súdnictva. Vzhľadom na uvedené mal za to, že napadnuté uznesenie krajského súdu je vecne správne.

7. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „kasačný súd“ alebo „najvyšší súd“) ako súd kasačný (§ 438 ods. 2 <. S.s.p.) preskúmal napadnuté uznesenie krajského súdu z dôvodov a v rozsahu uvedenom v kasačnej sťažnosti sťažovateľa (453 ods. 1 a 2 S.s.p.) postupom bez nariadenia pojednávania podľa § 455 S.s.p. a po jej preskúmaní dospel k záveru, že kasačná sťažnosť nie je dôvodná a je potrebné ju zamietnuť.

8. Najvyšší súd z obsahu spisového materiálu zistil, že sťažovateľ sa žalobou podanou na krajskom súde dňa 29.07.2015 domáhal preskúmania zákonnosti Správy o zistenej nezrovnalosti č. N21501048/S01 a Žiadosti o vrátenie finančných prostriedkov č. 26220120060/Z03 obe zo dňa 05.06.2015, týkajúcich sa projektu 26220120060 „Centrum výskumu riadenia technických, environmentálnych a humanitných rizík pre trvalý rozvoj produkcie a výrobkov v strojárstve“.

9. V predmetnej veci sťažovateľ uzatvoril dňa 12.07.2010 so žalovaným 1. zmluvu o NFP č. 067/2010/2.1/OPVáV, na základe ktorej bol sťažovateľovi poskytnutý nenávratný finančný príspevok na účely realizácie projektu „Centrum výskumu riadenia technických, environmentálnych a humanitných rizík pre trvalý rozvoj produkcie a výrobkov v strojárstve“. Sťažovateľ následne vyhlásil spoločné verejné obstarávanie na predmet zákazky „Nové technológie pre pracoviská Strojníckej fakulty Technickej univerzity v Košiciach v rámci Operačného programu Výskum a vývoj“. Žalovaný 1. a 2. v priebehu verejného obstarávania uskutočnili overovanie/kontrolu postupu obstarávania. Dňa 09.06.2015 bola sťažovateľovi doručená správa a žiadosť, na podklade ktorých žalovaný 1. žiadal o vrátenie časti poskytnutých finančných prostriedkov, keď celkovú sumu nezrovnalosti vyčíslil na sumu 567 727,98 €.

10. Podľa § 2 ods. 1 S.s.p., v správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

11. Podľa § 2 ods. 2 S.s.p., každý, kto tvrdí, že jeho práva alebo právom chránené záujmy boli porušené alebo priamo dotknuté rozhodnutím orgánu verejnej správy, opatrením orgánu verejnej správy, nečinnosťou orgánu verejnej správy alebo iným zásahom orgánu verejnej správy, sa môže za podmienok ustanovených týmto zákonom domáhať ochrany na správnom súde.

12. Podľa § 6 ods. 1 S.s.p., správne sudy v správnom súdnictve preskúmajú na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, opatrení orgánov verejnej správy a iných zásahov orgánov verejnej správy, poskytujú ochranu pred nečinnosťou orgánov verejnej správy a rozhodujú v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

13. Podľa § 7 S.s.p., správne sudy nepreskúmajú
a) právoplatné rozhodnutia orgánov verejnej správy a opatrenia orgánov verejnej správy, ak účastník konania pred ich právoplatnosťou nevyčerpal všetky riadne opravné prostriedky, ktorých použitie umožňuje osobitný predpis; povinnosť vyčerpať všetky riadne opravné prostriedky sa nevzťahuje na prokurátora a zainteresovanú verejnosť, ak táto nebola na podanie riadneho opravného prostriedku

oprávnená,

b) správne akty orgánov verejnej správy, ktoré nemajú povahu rozhodnutia o právach, právom chránených záujmoch alebo povinnostiach fyzickej osoby a právnickej osoby, najmä rozhodnutia a opatrenia organizačnej povahy a rozhodnutia a opatrenia upravujúce vnútorné pomery orgánu, ktorý ich vydal, ak tento zákon neustanovuje inak,

c) všeobecne záväzné právne predpisy, ak tento zákon neustanovuje inak,

d) súkromnoprávne spory a iné súkromnoprávne veci, v ktorých je daná právomoc súdu v civilnom procese,

e) rozhodnutia orgánov verejnej správy a opatrenia orgánov verejnej správy predbežnej, procesnej alebo poriadkovej povahy, ak nemohli mať za následok ujmu na subjektívnych právach účastníka konania,

f) rozhodnutia orgánov verejnej správy a opatrenia orgánov verejnej správy, ktorých vydanie závisí výlučne od posúdenia zdravotného stavu osôb alebo technického stavu vecí, ak neznamenajú právnu prekážku výkonu povolania, zamestnania, podnikateľskej alebo inej hospodárskej činnosti; to neplatí na rozhodnutia a opatrenia v sociálnych veciach,

g) rozhodnutia orgánov verejnej správy a opatrenia orgánov verejnej správy o nepriznaní alebo odňatí odbornej spôsobilosti fyzickej osobe a právnickej osobe, ak neznamenajú právnu prekážku výkonu povolania alebo zamestnania,

h) rozhodnutia, opatrenia, rozkazy, nariadenia, príkazy a pokyny, personálne rozkazy a disciplinárne rozkazy orgánov verejnej správy, ktorých preskúmanie vylučuje osobitný predpis.

14. Podľa § 14 ods. 18 zákona č. 528/2008 Z.z. rozhodnutia vydané v konaní podľa tejto časti zákona nie sú preskúmateľné správnym súdom.

15. Predmetom kasačného konania bolo preskúmanie uznesenia krajského súdu ako aj konania, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci kasačného konania kasačný súd skúmal aj povahu napadnutej správy a žiadosti. Kľúčovou otázkou sa pre kasačný súd stalo právne posúdenie možnosti súdneho prieskumu Správy o zistenej nezrovnalosti č. N21501048/S01 a Žiadosti o vrátenie finančných prostriedkov č. 26220120060/Z03 obe zo dňa 05.06.2015, ktoré krajský súd zhodne so žalovanými považovali za nepreskúmateľné v správnom súdnictve.

16. Rozsah preskúmvacej činnosti súdu v správnom súdnictve je vymedzený tak, že preskúmvaniu podliehajú zásadne všetky rozhodnutia orgánov štátnej správy, ktorými sa rozhodlo o právach a povinnostiach fyzických alebo právnických osôb. Predmetom preskúmania musí byť právoplatné rozhodnutie ako výsledok určitého postupu správneho orgánu.

17. Ďalšou podmienkou je, že fyzická osoba alebo právnická osoba musí tvrdiť (procesne), že bola ukrátená na svojich právach. Súdna prax trvá na tom, že k ukráteniu musí dôjsť na subjektívnych právach žalobcu. Pojem „svojich právach“ treba vysvetľovať reštriktívne. Musí ísť o práva, a nie o záujmy alebo oprávnené záujmy. Toto subjektívne právo sa opiera alebo vychádza zo všeobecne záväzného právneho predpisu.

18. Vylúčenie postupu správnych orgánov, ktorým neboli priamo dotknuté práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzickej osoby alebo právnickej osoby zo súdneho prieskumu súvisí s tým, že bez priamej spojitosti by došlo k neprimeranému rozšíreniu možnosti napádať postupy správnych orgánov v správnom súdnictve.

19. Správne súdnictvo je založené na princípe generálnej klauzuly, s výnimkou tých, ktoré zákon výslovne z prieskumu vylučuje. Rozsah právomoci pri preskúmaní správnych rozhodnutí je teda obmedzený negatívnou enumeráciou rozhodnutí, ktoré správne súdy nepreskúmvajú. Rozhodnutia, ktoré správne súdy nepreskúmvajú, sú vymedzené v ustanovení § 7 S.s.p. Predmetné ustanovenie v písmene a/ až h/ obsahuje taxatívny výpočet konkrétnych druhov rozhodnutí, ktoré sú vylúčené zo súdneho prieskumu.

20. Najvyšší súd konštatuje, že v prejednávanej veci sa jedná o konanie podľa druhej časti zákona č.

528/2008 Z.z., keďže predmetom preskúmvanej veci je eventuálne vrátenie poskytnutých finančných prostriedkov na účely realizácie projektu v rámci Operačného programu Výskum a vývoj.

21. Najvyšší súd dáva v prvom rade do pozornosti citované ustanovenie § 14 ods. 18 zákona č. 528/2008 Z.z., z ktorého jednoznačne vyplýva, že rozhodnutia vydané v konaní podľa druhej časti tohto zákona nie sú preskúmateľné súdom. Predmetné ustanovenie ešte podporne odkazuje na ustanovenie § 7 písm. h) S.s.p. Kasačný súd ďalej uvádza nasledovné dôvody:

22. Najvyšší súd sa v tomto smere stotožňuje s právnym názorom krajského súdu, že správa a žiadosť ako také nepodliehajú súdnemu prieskumu v správnom súdnictve, pretože sami o sebe nepredstavujú zásah do práva a právom chránených záujmov kontrolovaného subjektu. V tomto smere najvyšší súd poukazuje na opakované vyjadrenia žalovaného 1. a žalovaného 2. o predčasnom podaní žaloby v čase vypracovania a odoslania správy a žiadosti, pretože ku dňu podania žaloby neexistuje právoplatné správne rozhodnutie o vrátení finančných prostriedkov podľa § 27a ods. 5 zákona č. 528/2008 Z.z. Povinnosť sťažovateľa vrátiť finančné prostriedky vznikne až na základe tohto právoplatného rozhodnutia, ktoré už bude spôsobilé zasiahnuť do subjektívnych práv sťažovateľa a až vtedy bude preskúmateľné v rámci správneho súdnictva.

23. Predmetnú správu a žiadosť je možné považovať podľa názoru senátu najvyššieho súdu za podkladové rozhodnutie, ktoré má predbežnú povahu vzhľadom na postup upravený v § 27a citovaného zákona.

24. Kasačný súd zdôrazňuje, že v prípade, ak na základe podanej žiadosti sťažovateľ nevráti poskytnuté finančné prostriedky, následne žalovaný 2.) v zmysle zákona začne správne konanie, výsledkom ktorého bude rozhodnutie o uložení povinnosti vrátiť finančné prostriedky, ktoré bude po vyčerpaní opravného prostriedku v zmysle zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) podliehať súdnemu prieskumu správnym súdom a ktoré bude aj materiálne vykonateľné. Rovnako vo vzťahu k prípadnej povinnosti vrátiť jeden a pol násobok sumy uvedenej vo výzve, ktorú môže uložiť iba žalovaný 2.) vydaním rozhodnutia a až toto rozhodnutie môže byť následne preskúvané, či nezasiahlo do práv sťažovateľa. Uvedený záver je podporený aj novšou judikatúrou Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (napr. sp.zn. 1Sžf/87/2015 zo 14. februára 2017, sp.zn. 1Sžf/95/2015 zo 14. februára 2017, sp.zn. 4Sžf/56/2015 z 8. júna 2016).

25. Na základe všetkých vyššie citovaných zákonných ustanovení a právnych argumentov dospel kasačný súd k záveru, že napadnuté rozhodnutia nespádajú do právomoci súdov, resp. nie sú preskúmateľné súdom.

26. Sťažovateľ sa v kasačnej sťažnosti domáhal priznania odkladného účinku kasačnej sťažnosti. Kasačný súd rozhodol, že kasačnej sťažnosti neprizná odkladný účinok vzhľadom k tomu, že správa ani žiadosť nie sú spôsobilé spôsobiť sťažovateľke závažnú ujmu, nakoľko nemôžu zasiahnuť do práv a právom chránených záujmov tak, ako už vyššie konštatoval kasačný súd. Vo svetle uvedeného kasačný súd návrh na priznanie odkladného účinku kasačnej sťažnosti v zmysle ustanovenia § 447 ods. 2 S.s.p. v spojení s ustanovením § 188 S.s.p. zamietol.

27. Po preskúmaní podanej kasačnej sťažnosti kasačný súd konštatuje, že s právnymi námietkami sťažovateľa sa krajský súd v rozhodnutí riadne vysporiadal a nenechal otvorenú žiadnu spornú otázku, riešenie ktorej by zostalo na kasačnom súde v dôsledku čoho krajský súd správne právne posúdil predmetnú vec a neporušil práva sťažovateľa na spravodlivý proces. Ďalšie námietky uvedené v kasačnej sťažnosti vyhodnotil najvyšší súd ako bezpredmetné, ktoré neboli spôsobilé spochybníť vecnú správnosť rozhodnutia. Z uvedeného dôvodu kasačnú sťažnosť podľa § 461 S.s.p. ako nedôvodnú zamietol.

28. O náhrade trov kasačného konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky tak, že sťažovateľovi, ktorý v tomto konaní nemal úspech, ich náhradu nepriznal (§ 467 ods. 1 S.s.p. a

analogicky podľa § 167 ods. 1 S.s.p.) a žalovanému ich nepriznal, lebo to nemožno spravodlivo požadovať (§ 467 ods. 1 S.s.p. a analogicky podľa § 168 S.s.p.).

29. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky jednohlasne (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu n i e j e prípustný opravný prostriedok.